

nogen Trang blandt de udviste, som ikke blev afhjulpene ved privat Hjælpsomhed, og at det derfor vilde være ubetimeligt for Staten at træde til med en i dette Øjemød given Bevilling. Over for denne Regeringens Opfattelse og dens deraf følgende Fraraaden af et saadant Skridt har Udvalget ikke ment at kunne fastholde sit Ønske om at fremsætte et Forslag i den nævnte Retning. Idet jeg giver denne Oplysning om det, der i denne Sag saaledes er foregaaet, skal jeg i øvrigt henstille til den ærede Udenrigsminister at fremsætte de Meddelelser om vort Lands udenrigske Stilling, som her maatte være paa deres Plads.

Udenrigsministeren ad interim (N. Ravn): Angaaende den sidste Henvendelse til mig om at give Oplysning om Landets Stilling med Hensyn til den udenrigske Politik, kan jeg sige det samme som i Fjor, at Forholdet til alle Magter er venskabeligt. — Den ærede Ordfører berørte ogsaa den Sag, som naturligvis har gjort et smerteligt Indtryk paa os alle sammen, nemlig den store Udvisning af Danske fra Slesvig. Med Hensyn til de Danske i Slesvig er der jo to Klasser at skelne imellem. Der er de saakaldte Optanter, som have visse traktatmæssige Rettigheder til at opholde sig i Slesvig, saa længe de ikke begaa noget illoyalt eller lignende, og dernæst er der de mere midlertidige Beboere, Danske, der ere indvandrede fra Kongeriget for i kortere eller længere Tid at opholde sig i Slesvig. For de sidstnævntes Vedkommende er der selvfølgelig ingen traktatmæssig Forpligtelse. Med ganske enkelte Undtagelser er det blandt de sidste, at Udvisningerne have fundet Sted, til sine Tider og til Dels endnu, ofte i betydelig Mængde. Over for dem vil Regeringen imidlertid næppe kunne træde hjælpende til. Efter paalidelige Kilder ere vi komne til den Overbevisning, at det ikke vilde kunne gøre Nytte at gøre nogen Forestilling i den Retning, idet Preussen forbeholder sig sin Ret til uden at angive nogen som helst Grund at udvise fremmede. Noget andet er det, som jeg sagde, med Optanterne. Da man fik Grund til at tro, at det var paabudt Optanterne i Sundeved at tilbagetage deres Børn fra Skoler i Kongeriget og at i Tilfælde af, at nogle af dem ikke vilde efterkomme denne Befaling, skulde alle Optanter i de Sogne, hvori disse boede, udvises, have vi gjort Forestillinger til den tyske Regering. Jeg tør ikke sige, om dette har haft nogen Virkning eller ikke. Det synes

jo, at der har været noget urigtigt i denne Meddelelse om, at et saadant Paabud var givet, men hvad der er vist, er, at hidtil er der ikke udvist Optanter af den Grund. Til, hvad jeg her har sagt, tror jeg at kunne indskrænke mig. Man maa naturligvis inderlig ønske, at ogsaa Udvisningerne af andre Danske fra Slesvig snarest muligt maa ophøre. Det forekommer mig, at begge Lande i det hele staa sig ved at være i det bedste Forhold til hinanden, og det er jo kun den omtalte Sag, der har givet Anledning til Misstemning. I andre Henseender er der intet som helst at udsette med Hensyn til vort Forhold til Tyskland.

Da ikke flere begærede Ordet sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets § 17 (se Tillæg A. Sp. 49 ff.)

vedtoges uden Afstemning.

Det følgende Afsnit, som sattes under Forhandling, var det *Landbrugsministeriet* vedkommende, nemlig:

Lovforslagets § 2 I. A. b. og B. b. samt II. (se Tillæg A. Sp. 1 ff.) med dertil hørende Ændringsforslag Nr. 1 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 441—42) og tilhørende Dele af Betænkningen Nr. 1—4 (se Tillæg B. Sp. 85 ff.)

Lovforslagets § 18 (se Tillæg A. Sp. 53 ff.) med dertil hørende Ændringsforslag under Nr. 6—14 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 443 ff.) og tilhørende Dele af Betænkningen Nr. 25—45 (se Tillæg B. Sp. 159 ff.)

Lovforslagets § 26 I. (se Tillæg A. Sp. 235 ff.) med dertil hørende Ændringsforslag under Nr. 177—179 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 481—82) og Ændringsforslag Nr. 6—8 uden for Listen (se foran) samt tilhørende Dele af Betænkningen Nr. 195—198 (se Tillæg B. Sp. 367 ff.)

Lovforslagets § 27 III C. 3., 6. og 7. (se Tillæg A. Sp. 267 ff.) med dertil hørende Ændringsforslag Nr. 240 og 246 paa Udvalgets Liste (se Tillæg B. Sp. 497 ff.) og tilhørende Dele af Betænkningen Nr. 255 og 256 samt 262 (se Tillæg B. Sp. 425 ff.)

Ordføreren (C. Hage): Jeg skal henvende ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at jeg ved hver enkelt Sag nævner det Nummer, hvorunder den er anført i Betænkningen, derimod ikke Nummeret i Æn-